

प्राप्नो ऽस्य अमरवद् वीर ज्ञातुम् इच्छामि ते ऽनघ ॥ २० ॥

कथम् आगमनं चेह कथं चासि न लक्षितः ।

सुरक्षितं हि मे वेश्म राजा चैवोग्रशासनः ॥ २१ ॥

एवम् उक्तस् तु वैदर्भ्या नलस् तां प्रत्युवाच ह ।

5 नलं मां विद्धि कल्याणि देवदूतम् इहागतम् ॥ २२ ॥

देवास् त्वां प्राप्नुम् इच्छन्ति शक्रो ऽग्निर् वरुणो यमः ।

तेषाम् अन्यतमं देवं पतिं वरय शोभने ॥ २३ ॥

तेषाम् एव प्रभावेन प्रविष्टो ऽहम् अलक्षितः ।

प्रविशन्तं न मां कण् चिद् अपश्यन् नाय् अवारयत् ॥ २४ ॥

10 एतदर्थम् अहं भद्रे प्रेषितः सुरसत्तमैः ।

एतच् छ्रुत्वा शुभे बुद्धिं प्रकुरुष्व यथेच्छसि ॥ २५ ॥

॥ इति नलोपाख्याने तृतीयः सर्गः ॥ ३ ॥

बृहदश्व उवाच ।

सा नमस्कृत्य देवेभ्यः प्रहस्य नलमब्रवीत् ।

15 प्रणयस्व यथाश्रद्धं राजन्किं करवाणि ते ॥ १ ॥

अहं चैव हि यच्चान्यन्ममास्ति वसु किं चन ।

तत्सर्वं तव विश्रब्धं कुरु प्रणयमीश्वर ॥ २ ॥

हंसानां वचनं यत्तु तन्मां दहति पार्थिव ।

त्वत्कृते हि मया वीर राजानः संनिपातिताः ॥ ३ ॥

20 यदि त्वं भजमानां मां प्रत्याख्यास्यसि मानद ।